

SEND IN YOUR
NEWS
TO

THE EDITOR
THE MORNING STAR
NO. 39, FUSSELLS LANE,
COLOMBO-06,
SRI LANKA.

THE MORNING STAR

Registered as a News Paper at the General Post Office, Sri Lanka

Established 1841, A Christian Weekly Published Every Friday

Vol. 162 - Jaffna - Friday 26th OCTOBER 2001 No. 20

Righteousness Exalteth A Nation. But Sin is a Reproach to any people.

MORNING STAR RATES:

Annual Subscription - Foreign	\$ 100.00
Life Subscription - Foreign	\$ 1000.00
Annual Subscription - Local	Rs. 100.00
Life Subscription - Local	Rs. 1000.00

THE MORNING STAR
NO. 39, FUSSELLS LANE,
COLOMBO-06,
SRI LANKA.

"ABOUT 240 VICTIMS OF TORTURE ARE BROUGHT MONTHLY TO SRI LANKA'S PUBLIC HEALTH," SAYS BISHOP OF MANNAR

Rt Rev. Dr Rayappu Joseph, Bishop of Mannar in a message to ACAT (Action de Chrétiens pour l'Abolition de la Torture), said that careful studies revealed that about 240 victims of torture are brought monthly to Sri Lanka's Public Health. "Those not brought to these institutions, I am certain, would be several times this number," he added. "The types of torture resorted to by the national armed

forces and prison authorities on Tamil suspects and prisoners in remand are horrible and beyond description," The Bishop said the great majority of victims of torture in Sri Lanka's war zones did not dare to reveal their experiences even to judicial medical officers, following death threats by the perpetrators. "Tamil youths are indiscriminately arrested on the slightest suspicion, kept for months and years without proper

inquiry, and subjected to inhuman torture, until they accept false accusations made against them. Thousands of Tamils are still languishing in detention centres and prisons," said Rt Rev. Dr Joseph. !

"The Church in the war areas makes all possible efforts to bring to light such atrocities and calls for justice," Sri Lanka's Prevention of Terrorism Act (PTA) allows for arbitrary arrest, torture

in detention and prolonged detention without trial. According to human rights lawyers, an estimated 95 per cent of the prisoners are acquitted after spending months or years inside, because it is medically proven that their confession was signed under torture. [courtesy: Religious Perspectives on Human Rights E-Newsletter Vol.3, No.43; October 22, 2001]

AUGUST SPLENDOUR

It was a morning of fun and music, truly an August Splendour, when the Colombo Branch of the Past Pupils Association of Uduvil Girls' College held its Coffee Morning, on August 18, 2001, as a fund-raiser for their alma mater. Chief Guests at the event were Mr. and Mrs. K. Nirmalan, well-wishers of the school. Guests of Honour were the principal of Uduvil Girls' College, Dr. C. V. Selliah, Ms. Grace Bunker, missionary and Teacher of English at the diocesan educational institutions and Mrs. A.S. Kanagaratnam, past pupil of the school.

The President of the PPA, Grace Muttiah, in her welcome speech expressed her pleasure at the presence of the principal and the staff of Uduvil Girls' College. The young and the old gathered at the function, were thrilled by the presence of a surprise Guest of Honour at the event, cricketer, Russell Arnold, son of past Uduvilite, Pathmini Arnold.

Entertainers at the event were well known singers, Sithy Omar and Ronnie Leitch who kept the crowd tapping their feet. Compete at the show was Faizal Bongso, popular TV presenter. A variety of other quality items were given by past pupils and their children as their contribution towards the success of the event. The vote of thanks was

proposed by Thilaka Yoganathan, secretary of the PPA. The morning ended with the singing of the Uduvil chorus "Uduvil will shine tonight" by past pupils, who went up in large numbers to the stage to sing their blessings on their alma mater.

A part of this year's proceeds is being given towards the secondary education of two deserving Grade Six students from Uduvil. This was the second fundraising event organized by the PPA of Colombo in recent years. The last Coffee Morning, titled September Shades was held in 1999 to mark the 175th anniversary of the school. The proceeds from September Shades went towards the Building Fund of the Harriet Winslow Memorial Science Block.

* Harriet Winslow was the pioneer missionary principal of Uduvil Girls' College.

FOUR TAMIL PARTIES SIGN MOU

Leaders of the Tamil parties' alliance signed a Memorandum of Understanding (MOU) on Saturday, October 20, 2001 to contest the forthcoming General Election under one symbol. Mr.R.Sampanthan on behalf of Tamil United Liberation Front (TULF), Mr.N.Kumarakuruparan on behalf of All Ceylon Tamil Congress (ACTC), Mr.N.Sri Kantha on behalf of Tamil Eelam Liberation Organization (TELO) and Mr.Suresh Premachandran of behalf of Eelam Peoples' Revolutionary Liberation Front (EPRLF-Suresh wing) have signed the MOU.

The report released by the four Tamil party alliance is almost a 'manifesto' of these parties. It has stipulated that the traditional homeland concept of the Tamils must be accepted and political talks must proceed on the basis of guaranteeing self-determination. This, they have said as the only way to solve the ethnic crisis within a united Sri Lanka.

The TULF, TELO, ACTC and EPRLF have categorically said that it is the aspiration of Tamils. The groups that had to go on independently have now realized that that they have to be united in order to win the rights of Tamils. At the same time all of them have expressed their agreement with the paramount sacrifice that had been made by the LTTE and justified the armed struggle. To this extent the four party alliance has said that it is by talking to the LTTE the northeast problem could be settled

REPRINT OF REV E K YESUTHASAN'S WORK

Mr Roshan Gunaratnam is planning to reprint all the books of the late Rev E K Yesuthasan of Usan, Chavakacheri. Roshan Gunaratnam is the son of Mr & Mrs R J Gunaratnam, grandson of Rev & Mrs. N. Kathiraveloo and a great-grandson of Rev & Mrs E K Yesuthasan.

OSAMA BIN LADEN IN PUTTLAM!!

It is reported in 'Uthayan,' a Tamil Newspaper that is published from Jaffna that one Mohamad Saddam of Mannar Road, Puttlam has named his son (born on 13 October 2001), "Mohamad Osama Bin Laden." Mohamad Saddam is an admirer of Saddam Hussain.

PROFESSOR BALACHANDRAN PASSES AWAY

'Morning Star' regrets to inform the death of Professor. S. Balachandran, Dean of Faculty of Arts, University of Jaffna. Prof. Balachandran, aged 59 at the time of death, has not been well for three weeks and was being treated at the Government Hospital, Jaffna.

On completion of a Special Degree in Arts at University of Sri Lanka, Peradeniya, he obtained a special degree in Birmingham, London. He served more than 30 years as a Lecturer in the Universities of Colombo and Jaffna. Prof. Balachandran has been the Head of Geography Department from 1992-99 before he assumed duties as the Dean of Faculty of Arts. He also served as the President of University Staff Council and was in-charge of the magazine "Chinthanai." It was remarkable of him to have written from his hospital bed the Memorial Lecture that was to be delivered at the recently held convocation.

The University community gave a fitting 'farewell' to this great academician at an occasion headed by Professor I. Kumaravel, the Acting Vice Chancellor. Tamil community mourns at the death of a person who has contributed so much.

MR NOEL RAJARATNAM ACCOUNTANT FOR METHODIST CHURCH

Mr. Noel Rajaratnam, son of the late Mr & Mrs. P.E. Rajaratnam of Manipay and brother of Milroy, Lloyd, Henry, Richard, Alex, William and Mrs. Mather has been appointed Treasurer of the Methodist Church of United Kingdom. 'The Morning Star' congratulates him and wishes him many years of fruitful service to the Methodist Church.

BISHOP PREACHES AT PUTNEY METHODIST CHURCH

Our Bishop, Rt Rev Dr S. Jebanesan, preached at the Putney Methodist Church (Worship in Harrow) on Sunday, the 07 October 2001. The service was led by Rev S. Alexander, the Parish Minister.

'ANTHRAX' FEARS SPREAD IN COLOMBO

Anthrax fears spread in Colombo after suspicious letters containing a powder like substance have been received at the American, French, Australian and Indian Embassies as well as the offices of the United Nations Development Program in Colombo, a leading private school, the police, and at least two business establishments.

It is informed that the letters have all been sent for testing - but the results are not yet known. The person who opened the letter is already on a dosage of antibiotics to counter any possible infection. UN sources said the room in which the letter was opened has been sealed until medical tests confirm the contents in the envelope are either virulent or a hoax.

Dr. Silomina Chandrasiri, Consultant Microbiologist at Sri Lanka's Medical Research Institute said that the MRI had not yet begun to test the suspicious envelopes sent by the embassies for confirmation. "We will begin to do so this week as we need to initially grow the substance in a medium and it will take at least 72 hours before we can issue a preliminary report," she asserted.

Meditation.

If chosen men and women had never been alone,
In deepest silence open-doored to God,
No greatness would ever have been dreamed or done.

கிறீன் ஐயர்

ஒரு வரம்பிரசாதம்

—தொகுப்பு :— வண. பி. தேவநாஸ

1822ம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் உள்ள மசாசுசெட்ஸ் மாநிலத்தில் பிறந்த டாக்டர். சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன் நம்மவரிடத்தில் ஆற்றிய மிசன் பணி அளவிடற்கரியதாகும். எப்போது மிசனரிமீன் யாழ்ப்பாணத்தில் தமது இறை ஊழியத்தினை ஆரம்பித்தார்களோ அப்போது வைத்தியப்பணியும் ஆரம்பித்து விட்டது. கனம் உவரென், ரிச்சேர் ஆகியோர் கிறிது வைத்தியம் அறிந்திருந்ததால், தெல்லிப்பளை, வட்டுக்கோண ஆகிய இடங்களில் வைத்தியசாலைகளைத் திறந்து மருந்து கொடுத்து வந்தனர். அத்துடன் ஸ்கார் ஐயர் 1833 ஐப்பசி வரை பணம் தந்திரமில் இறை ஊழியத்தோடு வைத்திய சேவையையும் நடத்தி வந்தார். பின்பு சாவகச்சேரியிலும் அன்னார் வைத்திய சேவையை நடத்தி வந்தார். இவர் சில வைத்திய மாணாக்கர்களையும் உருவாக்கியது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இவரே உலகின் முதல் வைத்திய மிசனரி என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்க விஷயமாகும். இவ்வகையில் உலகின் முதல் மிசனரியை எழுது யாழ்ப்பாணமே பெற்றுக்கொண்டது என்பது யாழ்ப்பாணத்தவருக்குப் பெருமையே ஆகும். 1833ம் ஆண்டு டாக்டர் நாதன் உவார் அவர்கள் வந்து யாழ்ப்பாண மிசனோடு சேர்ந்து செமினரியில் வைத்தியம் கற்பித்தும் வைத்தியம் செய்தும் வந்தார்.

சமூத்திலே பணிசெய்த ஜோன்ஸ்காட், டாக்டர் நாதன் உவார் ஆகியோரிடமிருந்து எழுது நாடு எய்தப்பட்டது. இங்கு சேவை செய்ய எத்தகு வாய்ப்புகள் உள்ளன என்பதைறிவல்லாம் டாக்டர் சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன் கோட்டிறந்தார். தனது வைத்தியக் கல்வியினை முடித்த கையோடு 1847ம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வந்து சேர்ந்தார். அடுத்த ஆண்டு நான் வட்டுக் கோட்டையில் அமைந்திருந்த கிறிய வைத்தியசாலை மணிமாயங்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. அங்கு வைத்திய சேவை மாத்திரமல்ல வைத்திய மாணவர்களை பயிற்றுவிக்கும் சேவையும் ஒருங்கே நடாத்தப்பட்டது. அக்காலத்தில் வைத்திரிங்கம் என்பவரது தகப்பனாருக்கு அடிவயிற்றில் ஒரு கட்டு உண்டானது. அதை நிவர்த்தியாக்க அன்னார் பல ஆயுள் வேத சிகிச்சைகளை மேற்கொண்டும் எவ்வித பயனுமற்றுப் போனது. பின்பு அருளுக்கான

சத்திரசிகிச்சையை டாக்டர் கிறீன் வெற்றிகரமாக நடத்தி முடித்தார். இதுவே கிறீன் ஐயரின் கீர்த்தி பாவ காரணமானது. அதன்மீன்புதான் அனேக நோயாளிகள் இவரிடம் சிகிச்சைக்காக வந்தொங்கினர். ஆரம்பத்திலேயே ஒரு வருடத்தில் 2217 பேர் இவரிடம் சிகிச்சை பெற்றது. இவரிடம் மக்கள் வைத்த நம்பிக்கைக்குச் சான்று. இவர் வைத்திய சேவையுடன் நற்செய்தி வேலையும் ஒருங்கே நடாத்தினார்.

தன்னிடம் கல்வி கற்க வந்த மாணாக்கருக்கு உடலியல் நிபுணத்துவம், சத்திரசிகிச்சை அறிவு, வைத்திய சாத்திரம், மருத்துவ அறிவு என்பனவற்றினை அன்னி வழங்கினார் கிறீன் ஐயர். மாணாக்கருள் டான்வோத் பெரியதம்பி என்பவர் அமெரிக்க வைத்தியக் கல்லூரியினால் எம்.டி. பட்டம் அளிக்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப்பட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1851ம் ஆண்டு பெரியோர் ஏற்பாட்டை இருந்தபோது மிகுந்த கருவையுடன் நோயாளர்களுக்கான சேவையை நடத்தியதோ ல்லாமல் "மினோனாபசனி" எனும் சிறுநூல் எழுதி இந்நோய் காணும் போது செய்யவேண்டிய கப்பாடுகளைக் காட்டினார். இவரது வைத்திய சேவைக்கு மெஸ். வாக்துரை (வாமகாண மன்னர்) மிகுந்த உறுதுணையாக இருந்தார். 1850ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண அபத்துக்குதவி வைத்தியசாலையை ஆரம்பிக்க உதவினார். அதோடு தனது உழைப்பின் பாதியை அவ் வைத்தியசாலைக்கு நல்கினார். கிறீனின் வைத்திய ஆற்றலை மெச்சிய துரை அவர்கள் வருடந்தோறும் 1000 ரூபாய் கொடுக்க ஒழுங்கு செய்தார். இது ஆக்கப்பட்டது குறிக்கத்தக்கது. எனவே கிறீன் அவர்கள் எழுது யாழ்ப்போதனா வைத்தியசாலையை அமைக்க காரணமானவர்களுள் ஒருவர் என்பது எமக்கெல்லாம் பெருமையே.

எனவே டாக்டர் கிறீன் ஐயர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தவர்க்கு "தேவையுள்ள நோத்தில்" கிடைத்த ஒரு வரம்பிரசாதம் என்று கூறுவதில் தவறில்லை. அவரது அடிக்கவடுகளை நாமும் பின்பற்றி கமைகமைப்போருள் சேர்ந்து "கமப்பதில்" பங்கு கொள்வோமாக.

புத்தக விமரிசனம்

அநிரிக்கக் கவிதை

சோ. பத்மநாதன்

நான் G. C. E. O/L படித்துக் கொண்டிருந்தபொழுது அங்கிலத்துக்கு ஒரு படிப்புத்தகமாக இருந்த (TEXT), PLATE OF GOLD, என்ற கவிதைத் தொகுப்பாகும்.

இந்தத் தொகுப்பில் H. W. LONGFELLOW என்ற கவிஞரின் "அடிமையின் கனவு" என்ற கவிதை ஒன்றையும் சேர்த்திருந்தார்கள். அமெரிக்காவில் இருந்து அமெரிக்கா கருப்புத் தோடும் கனிலே வேலை செய்வதற்கு நாம் விடப் பிடிக்கப்பட்ட அடிமையின் கனவை LONGFELLOW எழுதியிருந்தார். அந்தக் கவிதையைப் படிக்கும்பொழுது என் கண்கள் கலங்கினிடும். அடிமை தனது வேலைத்தளத்தில் நித்திரையாகி விடுகின்றான். தனது மனைவியையும், பிள்ளைகளையும் அபிரிக்காக காட்டில் கண்டு குதூகலிக்கின்றான். தான் மன்னனைப்போல நைக நதியோமாக குதிரையில் சவரி செய்வதைப் பார்க்கின்றான். இரவில் நீர் யானைகளும், சிங்கங்களும் இரைச்சல் போடுவதைக் கேட்கின்றான். எல்லா இரைச்சல்களும், பாடல்களும் விடுதலைக் குரலாய் கூறுவதுபோல் இருக்கின்றன. இந்த இன்பக் கனவைக் கண்டு கொண்டிருக்கும்பொழுது கண்காணி அவனைச் சவுக்கால் அடிக்கின்றான். ஆனால் அந்த அடிமை எழுந்திருக்கவில்லை. அவன் அந்த இன்பக் கனவோடு இறந்துவிடுகின்றான்.

அடிமையின் வேதனையை ஒரு வெள்ளைக்கார அமெரிக்க புலவன் இவ்வறுபாடும் படித்துக் காட்டினான். வெள்ளைக்கார உள்ளங்கள் நெகிழ்ந்து போயின. அடிமை முறைக்கு விடிகள் முற்றுப்பெற்றி வைத்தார்.

ஆனால் இந்தக் கவிதை ஒரு இனத்தின் உள்ளக் குமுறல்களை இன்னொரு இனத்தான் பாடியது. ஒருவனுடைய ஒரு இனத்தவனுடைய உணர்ச்சிகள், இன்னொருவன் விவரிப்பதும் அந்தப் பணிக்கு, திறமை தருவதாக இருக்கமாட்டாது.

WALTER S. SENIOR என்ற ஆங்கிலக் கவிஞர் "இலங்கையின் அமைப்பு" என்ற கவிதையிலே கூறிய வாசகம் மனங்கொள்ளத் தக்கது.

"என் தூல் உன் புகழ் பாடி ஏற்றிடு தாபே

உன்னரும் மைந்தர்கள் உவாத்துணைப் போற்றிடும் வணை"

இந்தப் கவிதைத் தூள் ஆரிய அறிவிட நாடுகளிலே வெள்ளைக்கார புலவர்கள் செய்தார்கள். இன்று ஆரிய அநிரிக்கப் புலவர்கள் தம் உணர்ச்சிகளை எழுதுவதாக விவரிக்கத் தொடங்கிவிட்டனர்.

அன்பு சோ. ப. அவர்கள் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்ட "அநிரிக்கக் கவிதை" அல்லாற்று அற்றாது கண்ணீர் வடிக்கும் ஒரு மக்கள் கட்டத்தின் உள்ளக் குமுறல்களையும் மனவேதனைகளையும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் வாழலாகவே கூறுகின்றன. இதனாலே இக்கவிதைகளின் ஒரு நிஜத்தை அல்லது மென்மையை காண்கின்றோம்.

மொழிபெயர்ப்பு:— மூலக் கவிதையின் அழகையும் உணர்ச்சியையும் எடுத்து வழங்குமா என்ற கேள்வியை சோ. ப. அவர்களின் நூலிலே கேட்கப்படுகிறது.

அது மொழிபெயர்ப்பானனுடைய உள்ளத்தையும் ஆற்றலையும் பொறுத்த விஷயமாகும். "உமண்கய்யாம்" என்ற பாசீகக் கவிதை ஆங்கிலத்தின் வறியாகவே தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. கவிமணியின் "உமண்கய்யாம்" தமிழ் மக்கள் மத்தியில் எவ்வளவோ பிரபல்யம் அடைந்து விட்டது. அவ்வாறுதான் தாசுரின் கீதாஞ்சலியும் "கலிகொய்தலுமாகும்.

சோ. ப. அவர்கள் கவிமணியைப்போல் ஒரு கவிஞர். அதுமட்டுமன்றி நாடறிந்த இருமொழிபுலவர். ஏ. ஜே. கனகரத்தினா அவர்கள் கூறுவதனைப்போல சோ. ப. அவர்கள் "AN ACCOMPLISHED BILINGUAL"

அதனே "அநிரிக்கக் கவிதை" என்று தொகுப்பில் ஆங்கில அறிவு நிறையப்பெற்ற ஒரு தமிழ்க் கவிஞனின் கைவண்ணத்தைக் காணலாம்.

சோ. ப. அவர்கள் தான் படித்து வாசித்தவற்றை தனது சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கில் இந்தத் தொகுப்பினை தமிழில் வழங்கியுள்ளார்.

பல வழிகளாலும் தனிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ள யாழ்ப்பாண சமுதாயத்திற்கு இப்படி ல்ல கலங்கரை விளக்கங்கள் இருப்பது மறைநிறைவு அளிப்பதாகும்.

"சென்றிரவீர் எடுத்திக்கும் — காலை

செல்வங்கள் யாவும் கொண்டிழங்கு கோப்பீர்"

என்றார் மகாகவி பாரதியார். ஆனால் இன்று நமது மக்கள் "சென்றிரவீர் எடுத்திக்கும்" என்பதுடன் நின்று விடுகின்றனர். இது வேதனைக்குரிய விஷயம்.

இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பில் சோ. ப. அவர்கள் நமது நாட்டின் குழலுக்கும் நமது மக்களின் கேள்விகளுக்கும் ஏற்ற கவிதைகளையே தெரிந்தெடுத்து சேர்த்துள்ளனர். இதனை முருகையன் தெனிலாக தமது முன்னுரையில் கூறியுள்ளார். "மொழிபெயர்க்க எடுத்துக் கொள்ளப்படும் பண்புக்களின் உள்ளடக்கமும் அவற்றின் உணர்வும் நிலைகளும் தமிழ் வாசகர்களின் அக்கறையோடு தொகுப்புடனாய் இருத்தல் நலம் என்ற எண்ணமே இதற்கையே தேர்ந்தெடுப்பின் அடிப்படை என்று கொள்ளுதல் பிழையானது. வேறு ஒருவிதமாய் சொல்வதானால் நமது சமூக அடியல் சூழ்நிலைகள்

(3ம் பக்கம் பார்க்க)

26-10-2001

ஆசிரிய தலையங்கம்

சகல ஆன்மாக்களின் தினம்

"ஆ எண்ணும் நம் நேசர்களை
நம்முன் யாத்திரை போயினோ
அவர் பாடும் விண் கீதங்களை
தினவிய மாலிகை வீட்டிலே"

நவம்பர் மாதம் 2ம் திகதி சகல ஆன்மாக்களின் தினம். 1998ம் ஆண்டு
கொட்கம் திருச்சபையார் பத்தியோடும் உணர்ச்சியோடும் அனுசரிக்கும் திருநாள்.

நம்முன்னே இப்புவலகில் வாழ்ந்து மறைந்த கோபுர கோடி மக்களைப்
பற்றி சிந்திப்பதற்கும் இறைவனைப் போற்றுவதற்கும் அருளப்பட்ட திருநாள்.
மறைந்து போன ஆன்மாக்கள் நமக்கு என்ன கூறுகின்றனர்? இதனை மிகவும்
தெளிவாக எடுத்து விளக்கியுள்ள எபிரேய நிருப ஆக்கியோன்.

"ஆகையால் மேகம் போன்ற இத்தனை திரளான
சாட்சிகள் நம்மைச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்க,
பாாமான யாவற்றையும் நம்மை எளிதில்
அகப்படுத்துகிற பாவத்தையும் விலக்கி
விகவாச கர்த்தாவும் விகவாச சம்பூரணருமாகிய
இயேசுவை நோக்கி நமக்கு நியமித்திருக்கிற
ஓட்டத்தில் பொறுமையோடு ஓடக்கூட வோம்.

எபி 12:1

உலகத்திலே சகல ஆன்மாக்களும் இன்பமாக வாழ்ந்துவிட வில்லை. பல
பெண்களுடைய வாழ்வு சோகத்திலே ஆரம்பித்து சோகமாகவே முடிந்தது. தம்
வாழ்வுகள் பூராவும்

**இன்பம் என்ற சொல்லைப் பிடித்துவை - அது
என்றாவது எங்கள் வீட்டுப்பக்கம் வந்ததுவா?**

என்ற நினைவிலே நான் இந்த உலகில் பல பெண்கள் வாழ்ந்து
மறைந்திருக்கின்றனர். அப்படி யோதான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், சிறுபான்மையினர்,
அனாதைகள், ஊழலுற்றோர் தம் வாழ்வை முடித்திருக்கின்றனர். மேகம் போன்ற
திரளான சாட்சிகளாக நிற்பவர்கள் இந்தத் துன்பங்களின் மத்தியிலும் பொறுமையோடு
தமது பயணத்தை ஓடி முடித்தவர்கள் தாம்.

நமது வாழ்வை ஒரு கதையைப்போல் முடித்துவிட்டேன் என்கிறார் சங்கீதகாரர்.
வாழ்க்கை ஒரு கதைதான்!! ஆனால் அதை அடுத்தமுள்ள கதை ஆக்குவதும்,
இன்பமான கதை ஆக்குவதும் இறைவன் மீது நாம் கொண்டுள்ள விகவாசமே.

**சேவை செய்யும் தியாக,
சீக்கிர போர், ஈசன் பொற்பாடாகக்கூட
நாடிக்கும் போர், எல்லோரும் ஒன்றாய் இங்கே
உறவுகளுக்கிடையே சமரசம் இல்லாமல் சிபிம**

என்று சேமக்காலையையப்பற்றி பாடியுள்ளார் கவியாக கண்ணதாசன்.
எல்லோருக்கும் இறுதியிலே மரணம் உண்டு. சகல ஆன்மாக்களுமே துயில்
அடைகின்றன. ஆனால் கிறிஸ்தவ விகவாசியின் வாழ்வு வீணை முடிந்து
விடுவதில்லை. மறைந்து போன ஆன்மாக்கள் அனைத்துமே கிறிஸ்துவின்
அன்பைப் பெற்று வாழ்கின்றனர். இதுவே நமது விகவாசம். மறைந்து போன
ஆன்மாக்கள் பூலோகத்தில் சிந்திய கண்ணீரும், வியர்வையும், மேற்கொண்ட
பாடுகளும் வேதனைகளும் வீணாகிவிடுவதில்லை. ஏனெனில் அவர்களின் வாழ்வே
இன்று நம்மை இயக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஆகவே சகல ஆன்மாக்களின் தினம் என்று புனித நாளில் அவர்களின் வாழ்வை
சிந்தித்துப் பாப்போம்.

"விகவாசத்தோடு சாட்சி பகர்ந்தே
தம் வேலை முடிந்தோர் நிமித்தமே
கர்த்தாவே உம்மைத் துதி செய்வோமே
அல்லெய்யா அல்லெய்யா

புத்தக விமர்சனம் (2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நமது எழுத்தாளர்களை மத்தியமன்றி நம்மிடையே தொழிற்படுத்தி கொண்டிருக்கும்
வெளி உயர்வாசங்களின் அக்கறையையும் கூட ஏதோ ஒரு வகையில் வழிநடாடுகின்றன
எனலாம்.

இதுதான் சோ. ப. நூலில் வெற்றிகரமாக அமைந்திருக்கின்றது.

"இன்று நாம் மகாகவி பாரதியின் "என்று தலையிடும் இந்த சுதந்திர தாகம்" என்ற
பாடலைப் பாடிப்படி பாடிவரக்கூடாது என்றால், அதற்கு நமது சமூக
அரசியற் குழல்கள் தாம் காரணம். கற்பகதருவான பணைமரங்கள் நமது நாட்டில்
வெட்டப்பட்டும், அழிக்கப்பட்டும் வரும் குழலில் OSADEBAY யின் கவிதை நமக்கு
ஒளியை தமக்கே அமைகின்றது.

"நெஞ்சக்குள்ளே செல்வதை ஒளித்து வைத்திருக்கும்
பாலும் தேனும் பாயும்

வாய்க்க இந்த நாட்டின் குறிப்பாக கம்பிரமாக
நிமிர்ந்து நிற்கும் பாடல் மாமே

உன்னைக் கை தொழுகின்றேன்
உனக்கு புகழ்ப்பா இசைக்கின்றேன்.

இரண்டாம் தாப் பிரஜையாக ஒதுக்கப்பட்ட உரைப்பாட்டு சிக்கியன் அழுகின்றான்.

எஸ். ஜே. எழுதுவது

ஒரு இராஜதந்திரியின் இடமாற்றம்

மலர் மாதம் மூன்றாம் திகதி எண்கிறோம்!

அத்தியட்சரீசன சங்க கூட்டத்தொடரின் இறுதிநாள் நிகழ்வுகள் முடியும் தறுவாயில்
இருந்தன.

முடிவு அறாதனையை நடுத்திக் கொண்டிருக்கும்பொழுது ஒருவர் ஓடிவந்து
இந்தியாவின் உயர் ஸ்தானிகர் (HIGH COMMISSIONER) போராய் வீட்டில்
உங்களைப் பார்ப்பதற்காக வந்து நிற்கிறார் என்றார். அவரம் அவசரமாக முடிவு
அறாதனையை நிறைவு செய்துவிட்டு வீட்டுக்கு ஓடினேன். நான் போராவில்
இந்திய உயர் ஸ்தானிகர் மாண்புமிகு கோபால் கிருஷ்ணகாந்தி உட்கார்ந்திருந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒரு திடீர் விஜயம் மேற்கொண்டதாகவும் என்னையும்
பார்த்துவிட்டுப் போக விரும்பியதாகவும் கூறினார். யாழ்ப்பாணத்துப் பிரச்சனைகள்
பற்றி சிறிது நேரம் கேட்டறிந்தார். மக்களின் மனோநிலை, உணவுப் பிரச்சனைகள்,
போக்குவரத்துப் பிரச்சனைகள் பற்றி அவலோடு கேட்டார். சாவகச்சேரியின் நிலை
தனது மனதை மிகவும் வேதனையையாய் செய்துவிட்டது என்றார். அந்தநேரம்
எங்கள் வீட்டுப் பூனை அவரின் காலால் பிடிக்க வந்தது. நான் வேலையாய்க்களை
உறத்த சத்தமாகக் கூப்பிட்டு பூனையைக் கொண்டு போங்கள் என்றேன். அப்பொழுது
உயர்திரு கோபால் கிருஷ்ணகாந்தி பூனை நிற்காட்டும், அதனால் எத்தக் கஸ்ப் மும்
இல்லை என்றார் தூய தமிழில்.

நன்றாகத் தமிழ் பேசுகின்றீர்களே? தமிழ் எங்கு படித்தீர்கள்? என்று கேட்டேன்.

"எனக்கு தென்னிந்தியாவிலும் தோட்டம் உண்டு" என்றார். சிறிதுநேரம் தமிழில்
பேசினோம்.

வட்டுக்கோண விஜயத்தை முடித்துக்கொண்டு கோபால் கிருஷ்ணகாந்தி
யாழ் சென்று, பின்னர் கொழும்பு திரும்பினார்.

இராஜாஜியின் மகள் லக்ஷ்மியை மகாத்மா காந்தியின் மகள் திருமணம் செய்து
கொண்டார் என்று முன்னர் வாரித்திருந்தேன். இத்தாப்பிரிவினரின் புதல்வர்தான்
கோபால் கிருஷ்ணகாந்தி என்றும் அவர்தான் மாண்புமிகு இந்திய தூதுவர் என்றும்
அப்பொழுது எனக்குத் தெரியவில்லை. அதனை அவர் விஜயத்தின்போது
அறிந்திருந்தால், என்னிடம் இருந்த இராஜாஜியின் நூல்கள் அனைத்தையும்
அவருக்குக் காட்டியிருப்பேன்.

பின்னர் இரண்டு முறை கொழும்பில் இருந்த இந்திய ஸ்தானிகாலயத்தில்
அவரைச் சந்தித்தேன். இராஜாஜியைப்பற்றி எனக்குத் தெரிந்த எல்லாவற்றையும்
கூறி மகிழ்ந்தேன். யாழ்ப்பாணத்தைப் பற்றிய இராஜாஜியின் வார்த்தை ஒன்றையும்
அவருக்குத் தெரிவித்தேன். காந்திஜிதம் யாழ்ப்பாணக்கல்லூரியில் கொண்டாட்டமாக
கண்டிப்பாக வருவேன் என்றார்.

அப்பொழுது உயர்திரு கோபால் கிருஷ்ணகாந்திக்கு இலங்கை அரசு பிரச்சனை
கொடுக்கத் தொடங்கிவிட்டது. தமிழ் மக்களுடன் அதிகம் சேர்கிறார் என்றும்
தமிழ் மக்களின் உரிமைகள் பற்றி அடிக்கடி பேசுகிறாரென்றும் சிங்கள அரசு
கிணமனை நகிருந்தது.

ஆகஸ்ட் மாதம் 17ம் திகதி இலங்கை - இந்திய நட்புறவுச் சங்கத்தின் கூட்டம்
"ஹெலிபே இன்" என்ற ஹோட்டில் நடைபெற்றது. திரு. C. D. சின்னக்கோனும்,
திரு. தவயோகராஜாவும், என்னையும், எனது மனைவியையும் கூட்டத்திற்கு
அழைத்திருந்தனர்.

உயர்திரு கோபால் கிருஷ்ணகாந்தி "இன்று இலங்கையின் அனைத்து
பகுதிகளுமே இக்கூட்டத்தில் பிரதிநிதித்துவம் செய்துள்ளன. யாழ்ப்பாணத்தின்
போயரும் இங்கு சமூகமாயிருக்கிறார்" என்றார்.

இந்த விருந்து முடிந்து ஒரு மாதத்தில் அவர் இலங்கைநிற்கு மாற்றலாகி
செல்கின்றார். உயர்திரு நிருபன் சென் இந்திய தூதுவராக வருகின்றாரென்றும்
கேள்விப்பட்டேன். கோபால் கிருஷ்ணகாந்திக்கும் பார்த்தாபிரிவினரின் கதிதான் என்று
எண்ணிக்கொண்டேன்.

"ஒரு பாவம் அநியாயம் கொடுப்போனவர்களுக்கு
சங்கத சம்பிரதாயங்கள் தேவையில்லை

பலிபெத்திற்கு கூடாவை இட்டுச் செல்லுங்கள்
வாலாற்றின் பாவங்களைக் கழுவுங்கள்"

நெல்சன் மண்டேலா பற்றிய கவிதை நம்நாட்டில் இத்தகைய ப்ரொபிதேயுல்
இன்னும் தோன்றவில்லையா என்ற வினாவை எழுப்புகின்றது.

கவிதைகள் பல கிறிஸ்தவ பின்னணி கொண்டு விளங்குகின்றன. இவற்றிற்கு
கூடுதல் விளக்கம் கொடுத்திருத்தல் வேண்டும்.

Father Jeyaseelan கோ. ப. அவர்களுக்கு அவற்றினை விளக்கினார். சாதாரண
மக்களுக்கும் பைபிள் தொடர்கள் விவரங்க வேண்டுமே...

சோ. ப. வின் ஆபிரிக்க கவிதை என் நெஞ்சை தொட்டது

"என் வாணான் விரை போகவில்லை" என்பதை இந்த நூல் நிறுவும் என்று சோ. ப.
தமது அறிமுகவுரையை நிறைவு செய்கின்றார்.

இக்கூற்றினை நான் முழுமனதோடு ஆமோதிக்கின்றேன்.

சோ. ப. தொடர்ந்து நமது இலக்கிய உலகின் கலங்களை விளக்கமாக திறக்கும்.

-வாலாற்ற வானர்.

EDITORIAL

CYCLE OF VIOLENCE

Not long ago, the editor focused on the unexpected suicidal attack on the tallest buildings in New York, and expecting retaliation, mentioned that it is always good to be slow in taking revenge. Sadly enough the 'strike on terrorism', which still continues probably has taken or will take more lives than the 'lost ones' in those buildings. Now another new warfare threatens the whole world. The powdered biological weapon anthrax, which is said to be highly lethal, scares everyone who is ready to open the mail. Truly enough it is a loathsome instrument of war and terror. It is nothing but the manifestation of cycle of violence. The slogans used by the nations involved are "the holy war," "war in the name of God," and "God Bless our Nation", make me think whether they take for granted that the religions have given sanction from God for such destruction of the nations. But what remains is the innocent victims in each act of violence.

Biblical scholar Raymond Schwager points out that violence is the most often mentioned activity in the Hebrew Bible. This violence is in part the residue of false idea about God carried over from the general human past. God has been portrayed as taking the side of only one nation, and calls on Israel to exterminate its enemies and also insists on the unique relationship to Israel as one of love. But the fact that in 1948 for the first time in human history, God begins to be seen as identified with the victims of violence.

In the New Testament, Jesus

never succumbed to the perspective of the persecutors by seeking revenge. He totally rejected complicity in violence. Though he advocated resistance of evil that leads to violence in any form, he always took the side of the victims and identified with their sufferings. Furthermore he himself became the victim of an unjust system that gave sanction for violence. Thus the scripture reveals the fact that God is always on the side of the victims. The core message of the scripture is to create a world in which there will be no victims. To achieve this aspect, the world should have a just system that all nations live in harmony in their diversities as repeatedly said in the Bible. The diversity that is seen among Religions, Ethnicities, Cultures and so on is not something that divides rather it is that which enhances a community. This concept may seem to be too abstract. But if only those who base religion for any kind of violence pay heed to this fact, and cease from justifying war, and going to analyze the root cause of violence in order to solve the issues at stake will be the partakers with God in creating 'heaven on earth.' It is apt to conclude with a quote from Professor Kumar David's presentation entitled 'The Making and Unmaking of a Terrorist,' "When the Tamil Tigers say that only because they brought the Sinhala state and army to its knees did that state take notice of the plight of the Tamil people and begin even a façade of consultation, they are right. Possibly the future historian may record that after the 9-11 events the US was forced to modify its duplicitous Middle East policy."

Thaya

A MEMORIAL SERVICE FOR BREDa

A service to thank God for the life and witness of Breda Yogendran, wife of Yogendran Rajaratnam and daughter-in-law of Mr & Mrs A. Y. Rajaratnam of Uduvil was conducted at Tooting Anglican Church, London on Saturday the 13 October 2001. Mr Erlalai Rajan Rajaratnam gave a tribute to the life of Breda. Breda was an Irish girl, who married Yogendran of Uduvil. They had a happy married life for fourteen years. Breda died on 15 February 2001 after a long illness. The service was followed by a memorial dinner and all the members of E K Yesuthasan family in London participated.

"Martha, Martha....."

Luke 10:38-42

NEW ROLES, NEW RELATIONSHIPS

Rani's household can be categorized as a female-headed household. She had lost her husband some months back and had to fend for herself and her children all alone. When she was visited first, after the death of her husband, she was a wreck. When questions were asked of her she would answer in monosyllables, coyly peeping from behind the curtain. It was difficult to break the barrier that she had erected between herself and others of the society. This was only natural - for her husband's death had affected her, not only emotionally but also financially and socially. Her husband, who was a daily wage earner, had brought home enough money for them to get by. His sudden death had left Rani in a state of poverty and a state of further dependence. She had to depend on her friends and relatives for money. To her life meant nothing anymore. Despair and frustration gripped her. When it was suggested to Rani that she should run a small shop, she said, "Who will buy from me? When they see me on the road they shun me!"

Widows are looked upon as inauspicious in some communities, for society blames the woman's ill-fortune for the untimely death of her husband. Rani was no exception. Further, a woman who has no husband is in a vulnerable position, for she is criticized about her behaviour, about her dress and is thought of as easily available for sexual favours. Rani thus had to live a secluded life for fear of unnecessary talk in the village. She eventually emerged winner in this situation for, with the help of some of her friends, she slowly started to value herself and learnt

to question societal prejudices embedded in society, which denied her a life of freedom and happiness.

There are many women like Rani in Sri Lanka, where there is a drastic increase in the female-headed household owing to the war. The Department of Census and Statistics- 1995 records that female-headed households had increased from 16% in 1981, to 19% in 1991 and 21.4% in 1994. With the growing intensity of war, the figures have shot up further. In such a situation women are compelled to assume the role of heads of households and like Rani, despite obstacles they face, these women slowly find themselves a place in society and fit into their newly acquired role quite successfully. Changing roles in a society is not an easy task for societies are made up of beliefs and practices, which are age-old and hard to change.

How did Jesus look at gender roles during his time? The bible text - Luke 10:38-42, is one of the many instances which show us clearly Jesus' attitude towards women. Martha, the elder sister is bothered about the meal that she has to prepare for Jesus. She wants to lay a fine table and takes it upon herself to be busy about getting it ready. She is a typical, traditional woman who played the role that was accepted as the woman's role in her society. Martha seems a person who would not change this situation even if she wanted to. Mary was a different kind of a person. She did not think that she had to place her domestic chores over and above her need to be a disciple of Christ. In our societies household chores are expected to gain primacy over a woman's other roles. If the woman has to work, she can, but she has to complete her duties in the domestic scene. If she wants to participate actively in other activities, she had better finish her household duties first!

How does Jesus see this situation with reference to Luke? He says, "Mary has chosen what is better and it will not be taken away from her." Jesus tells Martha that what tradition and culture have defined for men and women are not necessarily what they should want for themselves. He tells her that it is alright for a person to question existent practices in society and to seek a reversal of roles.

Jesus seeks out situations in which he could prove to the world that societal restrictions placed on women exclude them and deny them their rights. He sought the Samaritan woman and discussed theology with her despite the societal taboo of a Jew conversing with a Samaritan. He saw in the Samaritan woman a potential disciple.

The risen Christ appears to Mary and proved to the world that she too is worthy of being a disciple, capable of spreading the gospel and sharing the good news.

When confronted by men of the society who urged Jesus to punish the sinful woman, Jesus points to them instead and speaks of their unworthiness. "How can you have double standards in your judgments?" he asks them. "If this woman is a sinner, so are you," he implies.

When the woman of Bethany (Mark 14:3-9) walked into the house where Jesus sat and anointed his head, Jesus commends her action while onlookers grumbled, "What a waste! What audacity!"

When the woman who was considered unclean by society because she had bled continually for many years, dared to touch the edge of Jesus' robe, Jesus called out "Who touched me?" for people to hear and went on to heal her. In calling out, he made sure that the onlookers identified her and when he healed her in every one's presence, he proved to the onlookers that he did not consider the woman unclean.

Jesus encouraged women to question the societal mould that they had been cast into and used every opportunity to empower them. He taught them to identify and create spaces for themselves in society, in order that they may realize their full potential. Jesus empowered women who had been taught to internalize secondary roles, to think in terms of equality with men. This is why he encourages Mary in the role of a disciple, a declaration which lends empowerment not only to Mary but to all women down the ages: "Mary has chosen what is better and it will not be taken away from her."

Jesus not only urged women but also men to create a community of equals in which individuals support each other and are interdependent on one another, without feelings of superiority of one over the other. He taught men roles and values, which were positive, gentle, caring, creative and humane - values and roles which are usually connected with women and are termed as "feminine" characteristics. He shattered his disciples' understanding of power and leadership, in the act of bending low to wash their feet. In this very act, Jesus links up service-roles not only with leadership but also with men. Society's understanding of power and domination are generally linked up with men. Men thus appropriate power and leadership in societal and family relationships - but Jesus taught his men-disciples that they too were required to serve, to nurture, to care and urges the men of his time who had been hitherto taught to rule and to dominate - to assume roles of nurturing, caring and service.

In questioning gender discriminatory practices of his time and affirming women, Jesus proclaimed to the world that he favoured a community of men and women in equal partnership. Jesus urged people to "unlearn" negative characteristics, values and roles and practise values and characteristics that are positive - irrespective of their gender. For this to take place there had to be a reversal of gender roles and the emergence of new thinking in society. This was an important component of Jesus' ministry which echoed Isaiah's prophecy - "See the former things have taken place and new things I declare - before they spring into being I announce them to you". Jesus thus translated Isaiah's proclamation into his context and time.

God calls us to establish new relationships within our societies - to form and cultivate equal partnerships in our societies, in our churches, in our workplaces, in our communities. Are we challenged today to look for ways to create these new relationships in our day-to-day encounter with human beings?

Shiranee Mills

Reflection.....

I submit that the tension between science and faith should be resolved not in terms either of elimination or duality but in terms of synthesis.

Tellhard de Chardin